

Manmin Nyhedsbrev

NR. 16 25. MAJ, 2014

Påskeforestillingen 2014 "Tårer" udsendes direkte via GCN

*Kærligheden fylder mit hjerte.
Martyrerne ofrede deres tårer.
Herrens kærlighed, Herrens tårer
har båret frugt i form af martyrer.*

Denne oprigtige og melodiske udtalelse kom over apostelen Paulus' læber, da han var på vej til det sted, hvor han skulle halshugges, bundet i reb. Andreas blev korsfæstet på et X-formet kors. Peter blev korsfæstet med hovedet nedad. I det fjerne Etiopien blev Matthæus halshugget med en økse. Filip blev slået for Herren og døde bundet til en søjle. Thomas blev martyr ved sværdet. Deres martyrier åbnede forestillingen.

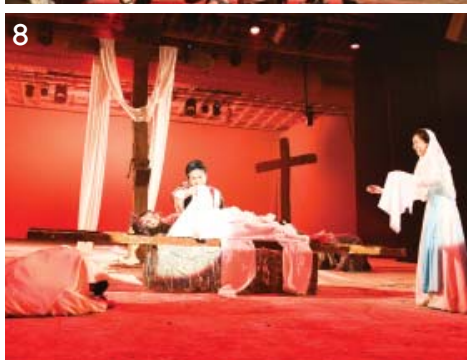
Påskeforestillingen 2014 "Tårer" blev præsenteret under den anden halvdel af den natlange fredagsgudstjeneste d. 18. april 2014, lige før påskedag. Forestillingen prægede Guds, Herrens og Helligåndens store kærlighed ind i publikums hjerte. Det var en forestilling i fire akter under ledelse af Komitéen for scenekunstnere (Bestyrelsesmedlem: Pastor Heejin Lee).

I første akt, "Martyrium" beskrives apostelens martyrium, der var en frugt af Herrens tårer. I akt 2, "Herrens kærlighed" portrætteres Jesu virke og lidelser, og den kærlighed, hvormed han lod sig korsfæste for os. I tredje akt, "Genopstandelse og himmelfart" bærer Maria Magdalena vidnesbyrd om den genopstandne Herrens himmelfart. Og fjerde akt, "Herrens vej", omhandler den glæde, hvormed apostlene følger Herrens vej.

Forestillingens nåde blev yderligere øget ved at alle sangene var blevet givet af Guds selv. Nissi orkesterets fortolkning, sangene og dialogerne, som blev udført af scenekunstnerne, forøgede oplevelsens ynde og stemningfuldhed.

Efter forestillingen sagde seniorpastor Dr. Jaerock Lee: "Jeg vil opfordre jer til at tænke over denne forestilling og Maria Magdalenas sande og inderlige kærlighed til Herren. Hendes oprigtige hjerte er mere end tilstrækkeligt til at give hende liv i Herren. Jeg håber, I også vil elske Gud fuldkommen og bekende jeres sande kærlighed til Gud og Herren."

Kirkens medlemmer i og udenfor Korea kunne se forestilling via en direkte udsende på GCN (www.gcntv.org). De sagde, at de mærkede Herrens brændende kærlighed i deres hjerter og besluttede sig for at leve ligesom de apostle, som tog martyriet vej. De vil prædike om det hellige budskab og Guds kraftfulde gerninger for alle mennesker i alle nationer sammen med hyrden i denne sidste tid.

Jesus kom til denne jord for at gennemføre sin pligt som Frelser, og han prædikede budskabet om himmeriget, helbredte enhver form for sygdom og lidelse, døde på korset, overvandt døden, genopstod, og steg op til himlen.
Billede 1: Apostelen Paulus halshugges. Billede 2 & 3: Jesus åbner en blind mands øjne og genopliver den døde Lazarus. Billede 4: Jesus bærer i Getsemane. Billede 5 & 6: Jesus lider under soldaternes gerninger og bærer en tornekrone. Billede 7: Jesu korsfæstelse. Billede 8: Josef fra Arimatæa svøber liget af den døde Jesus. Billede 9-11: Herrens genopstandelse og himmelfart. Billede 12: Disciplene går Herrens vej

Fuldkommen kærlighed

”Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå... Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden” (Første Korintherbrev 13:8-13).

Seniorpastor Dr. Jaerock Lee

Hvis du kunne tage én ting med dig til himlen, hvad skulle det så være? Hvad har vi, der er værd at tage med sig?

I Himlen vil de veje, vi går på, være lavet af det pure guld. Og Gud forstår sine elskede børns hjerter og forbereder deres himmelske huse, som er lavet af guld og smukke, dyrebare ædelsten, som slet ikke kan sammenlignes med noget på denne jord. Så der er ingen grund til at tage guld eller juveler med sig, når man tager til himlen. Men der er én ting, som vi har brug for at tage med fra denne jord for at leve i kærlighed med Gud. Det er den åndelige kærlighed, som vi kultiverer i vores hjerter, mens vi lever i denne verden.

1. Kærligheden er værdifuld til evig tid, selv i Himlen

I Første Korintherbrev 13:8-10 står der: ”Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå.” Profetiske gaver, tungetale og kundskab om Gud er alle åndelige ting, så hvorfor skal de forgå i Himlen?

Himlen ligger i det åndelige rige og er derfor perfekt. Selv om vi profeterer i denne verden, er det fuldkommen anderledes end at forstå alt i det himmelske rige i fremtiden. Vi vil klart forstå Guds og Herrens hjerter i Himlen, så vi vil ikke længere have behov for profetier.

Det samme gælder for tungetale.

Når vi snakker med andre, som taler fremmede sprog, kan det være vanskeligt at kommunikere med dem. Men der er kun ét sprog i Himlen. Så der er ikke brug for at bekymre sig om at forstå andre. Da det gode hjerte formidles, som det er, kan der ikke opstå misforståelser og fordomme.

Det samme gælder for kundskab. Når vi lever på denne jord, lærer vi flittigt Guds ord. Vi lærer, hvordan vi kan blive frelst og hvad Guds vilje er, men det er kun den kundskab, som gør det muligt for os at komme i Himlen, og disse ting udgør en meget lille del af den samlede kundskab.

Som forklaret ovenfor er profetier, tungetale og kundskab åndelige egenskaber, som er nødvendige rent midlertidigt her på jorden for at komme ind i Himlen. Så det er vigtigt at kende sandhedens ord og have kundskab om Himlen, men det er vigtigere at kultivere kærlighed. Først når vi flittigt omskærer vores hjerter og opnår kærligheden, kan vi komme ind i himmeriget, hvor vi vil leve lykkeligt til evig tid.

2. Kærligheden vil opleves fuldkommen i Himlen

I Første Korintherbrev 13:11 står der: ”Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige.”

I Himlen er der ikke noget mørke, ingen bekymringer og ingen angst. Der er kun godhed og kærlighed. Så vi kan udtrykke vores kærlighed fuldkommen i Himlen. Den fysiske og den åndelige verden er helt forskellige. Selv på denne jord vil enhver tale, forstå og tænke forskelligt alt efter deres mål af tro.

I Første Johannesbrev kapitel 2 bliver troens niveauer sammenlignet med henholdsvis ”børn”, ”unge” og ”fædre”. De, som er på børnenes niveau, er som børn i ånden. De forstår ligesom børn, så de kan ikke for alvor begribe de dybere spirituelle emner, og de har kun ringe styrke til at udføre ordet i praksis. Men når de bliver unge eller fædre, vil deres evne til at mærke Guds kærlighed vokse. De vil i højere grad være i stand til at praktisere Guds ord, og de vil kunne vinde kampen mod mørkets kræfter.

Men selv om vi opnår en tro som fædre på denne jord, kan man sige, at vi stadig er ligesom børn sammenlignet

med, hvordan vi vil være, når vi kommer i himmeriget. Det skyldes, at vi har fysiske begrænsninger her på denne jord. I den udstrækning, vi har tro og håb om Himlen, mens vi lever på denne jord, vil vi vide, at Himlen er smuk. Men det er ikke let at forstå Himlens skønhed og herlighed fuldt ud. Når vi kommer i Himlen, vil vi indse, at det åndelige rige er endeløst og mystisk, og vi vil forstå principperne bag alt i det åndelige rige.

Vores liv på denne jord er en forberedelse til det evige himmelske liv. Denne verden vil hurtigt forgå, for den er som en skygge sammenlignet med det evige rige i himlen. Dette liv er som en skygge, og lader os kun begynde at forestille os den evige verden, men det er ikke evigt. Når det skyggelignende liv på denne jord er overstået, vil skyggens egentlige essens blive åbenbart klart.

Så i Første Korintherbrev 13:12 står der: ”Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.”

Apostelen Paulus skrev dette kapitel om åndelige kærlighed for omkring 2000 år siden. Spejlene var dengang ikke så klare som de nutidige spejle, for de var lavet af poleret sølv, bronze eller andre metaller, og reflekterede lyset og billedet på en upræcis måde. Når det evige rige, den fuldkomne verden, kommer senere, vil vi mærke det himmelske rige direkte. Vi vil klart se enhver detalje af riget og mærke det direkte, så oplevelse vil være fuldkommen anderledes. Vi vil levende føle Guds storhed og frygtindgydenhed. Han er den usigelige skønhed selv.

3. Af tro, håb og kærlighed er kærligheden den største

Tro og håb er værdifulde i forhold til at øge vores tro. Vi kan kun blive frelst og komme i Himlen, når vi har tro. Vi kan kun blive Guds børn med tro. Og hvis vi har tro, er det naturligt også at have håb. Dermed kan vi opnå de bedste bosteder i Himlen, forsøge at blive hellige og arbejde trofast for Guds rige.

Som forklaret er tro og håb nødvendige, indtil vi når himmeriget. Men hvorfor står der i Første Korintherbrev 13:13: ”Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden”?

Før det første er tro og håb kun

nødvendige under den menneskelige kultivering på denne jord. I Himlen er det kun den åndelige kærlighed, som bliver tilbage af de tre.

Hvis man har sand tro og kærlighed til Gud, vil håbet om Himlen blive større og større med tiden i takt med, at troen vokser. Man vil savne Herren mere og mere som tiden går.

De mennesker, som har håb om Himlen, siger ikke: ”Nu er det for meget. Jeg lider.”, selv om de går på en snæver og barsk vej på denne jord. De viger ikke bort fra vejen under nogen form for fristelse. Men når vi når frem til vores endelige destination, Himlen, har vi ikke længere brug for håb og tro, som er tillid til det, der ikke kan ses. Kun kærligheden vil være tilbage i Himlen. Derfor siges det, at kærligheden er den største.

For det andet kan man opnå Himlen med tro, men man kan ikke komme ind på det smukkeste bosted, som er Ny Jerusalem, hvis ikke man har kærlighed.

I den udstrækning vi handler med tro og håb, vil vi opnå et bedre bosted i Himlen. Åndelig tro gives i den grad, vi lever efter Guds ord, skiller os af med synderne og opnår et smukt hjerte. Og alt efter målet af tro vil vores himmelske bolig komme til at ligge i enten Paradis, Første, Andet og Tredje Rige i Himlen, eller Ny Jerusalem.

Men Ny Jerusalem gives til Guds børn, som opfylder den fuldkomne kærlighed med tro. Det er kærlighedens krystal. For at ligne Herren og komme til at bo i Ny Jerusalem, må vi følge Herrens fodtrin. Hans vej er kærlighed. Først når vi har denne kærlighed, kan vi efterligne Herren ved at kultivere Helligåndens Ni Frugter og Saligprisningerne i vores hjerter.

Så når vi har tro, kan vi komme i Himlen, og når vi har håb, kan vi skille os af med synderne. Tro og håb er helt sikkert nødvendige, men det er først, når vi har fuldkommen kærlighed, at vi kan komme ind i Ny Jerusalem. Derfor står der, at kærligheden er den største.

Kære brødre og søstre. Jeg beder i Herrens navn, om at I vil blive velsignede troende, der behager Gud ved at opnå den åndelige kærlighed, som beskrives i Første Korintherbrev kapitel 13.

Telefonnr.: 82-2-824-7107
www.gcntv.org
webmaster@gcntv.org

Manmins Internationale Seminar

Telefonnr.: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

Verdensomspændende Netværk Af Læger

Telefonnr.: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Urim Bøger

Telefonnr.: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com

Guds forsyn og kærlighed indlejret i kundskabens træ

Spm

Jeg har lært, at den første mand, Adam, og den første kvinde, Eva, gik mod ødelæggelsen, fordi de spiste af den forbudne frugt fra træet til kundskab om godt og ondt. Gud er alvidende og omnipotent, så han vidste, at de ville spise den. Ikke desto mindre lod han træet stå. Hvordan kan det være?

Svar

Nogle mennesker spørger, hvorfor Gud plantede kundskabens træ og lod Adam gå på dødens vej. Nogle tror endda, at Gud måske ikke vidste, at Adam ville spise af det. Men det er ikke rigtigt.

Gud vidste på forhånd, at Adam ville spise af træet og synde. Derfor havde han forberedt vejen til den menneskelige frelse allerede før Skabelsen. Han havde forberedt Jesus Kristus allerede før tidens begyndelse.

Lad os se nærmere på Guds forsyn og kærlighed, som er indlejret i kundskabens træ.

Adam og Eva spiste fra træet til kundskab om godt og ond af deres egen fri vilje

Det første menneske Adam fik stor åndelig viden om Gud, det åndelige rige, sandheden, godheden og lyset, mens han levede i overflod i Edens have. Han blev også givet tilstrækkelig kundskab til at underlægge sig alle ting. Han regerede over alle skabninger og alle ting med forbløffende viden og visdom, og han gjorde mennesket talrigt ved at få mange børn (Første Mosebog 1:28; 2:19; 3:16). Ikke desto mindre forbød Gud ham én ting, og det var at spise af træet til kundskab om godt og ondt, som stod midt i haven.

I Første Mosebog 2:16-17 står der: ”Men Gud Herren gav mennesket den befaling: Du må spise af alle træerne i haven. Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø!”

Gud skabte Adam og gav ham fri vilje, hvormed han kunne træffe beslutninger på egen hånd. Han lod ham leve til evig tid i overflod i Edens have. Men da han var lavet af jordens støv og derefter var blevet en levende ånd ved Guds ånde, kunne han ikke leve et evigt liv, hvis han var ulydig. Gud satte træet til kundskab om godt og ondt i haven for at minde og advare Adam om, at han skulle være lydige.

I umådelige lang tid var Adam og Eva lydige overfor Gud og spiste ikke af træet. Men som tiden gik, begyndte de så småt at blive mere ulydige i hjertet overfor Guds bud. Eva blev fristet af slangen, som hun havde et nært forhold til. Hun faldt for fristelsen og spiste frivilligt af træet, hvorefter hun gav frugten videre til Adam. Og Adam spiste også. Konsekvensen var, at de måtte betale for deres synd, som Gud havde sagt, og at de måtte dø i overensstemmelse med den åndelige lov, som siger at ”syndens løn er død” (Romerbrevet 6:23).

Gud sagde: ”Den dag, du spiser af det, skal du dø!” Døden henviser her til den åndelige død. Mennesket består af ånd, sjæl og krop, og ånden er menneskets hersker. Åndens død betyder ikke, at den udslukkes, men at kommunikationen med Gud afbrydes, og at ånden dermed ikke længere kan udføre sin oprindelige opgave. Hvis ånden dør, vil kroppen i sidste ende møde døden.

Adams overtrædelse var skyld i, at han blev forbandet. Desuden gjorde den hans efterkommere til syndere og fik dem til at falde ned i ødelæggelsen. Selv jordens skabninger, som var under Adams kontrol, blev forbandet, og derfor måtte han dyrke jorden i sit ansigts sved (Første Mosebog 3:17). På denne forbandede jord dukkede mange nye og hidtil ukendte sygdomme og skadelige væsener op. Folk måtte lide under de prøvelser og trængsler, som Satan gav dem. Slangen blev forbandet mere end noget andet dyr og måtte krybe på sin bug (Første Mosebog 3:14).

Guds kærlighed giver os sand lykke ved at lave os opleve modsætningsforhold

Så hvorfor lod Gud træet til kundskab om godt og ondt stå i Edens have? Det var for at give os sand lykke. Edens have, hvor Adam levede, var et meget smukt og fredfyldt sted, hvor der ikke manglede noget, men han kunne ikke mærke den sande lykke. Det skyldtes, at han ikke havde oplevet at være ulykkelig. Han havde ikke oplevet hverken sygdom, død eller ulykker, og han havde aldrig følt nogen sorg eller smerte. Han vidste ikke, hvad det var at tage afsked, for der var ikke nogen død.

Folk indser tingenes sande værdi, når de oplever deres modsætninger og bliver i stand til at forstå forholdet mellem dem. Sagt på en mere simpel måde, kan vi først forstå den sande lykke, når vi har oplevet problemer. Når vi lider af en sygdom, bliver vi for alvor opmærksomme på, hvor vigtigt det gode helbred er, og er taknemmelige for det. Først når vi har oplevet at være sultne, kan vi for alvor være taknemmelige over at have rigelig mad. Vi kan forstå værdien af godhed, når vi har oplevet ondskab, og vi værdsætter det dyrebare lys, når vi ser mørket. Hvis vi ikke kender til fattigdom, kan vi ikke være taknemmelige for velstand. Uden had kan vi ikke vide, hvor god kærligheden er.

Adam levede i Edens have, hvor der ikke var nogen form for ulykke. Han kunne ikke erkende den sande værdi af den lykke, han havde. Da han aldrig havde set døden, kunne han ikke forstå den sande betydning af Guds ord: ”For den dag, du spiser af det, skal du dø!” Gud elskede Adam højt, og han gav ham alt. Men Adam var ikke taknemmelig af hjertets grund.

Efter Adams overtrædelse blev han dog sendt ud af Edens have og oplevede mange lidelser. Han følte sult, træthed og kulde, og oplevede afsked, sorg og smerte på grund af synden. Dermed blev han endelig bevidst om, hvor lykkelig han havde været i Edens have. Som forklaret kan almindelige skabninger ikke forstå tingenes forhold uden at have oplevet deres modsætning. Derfor lod Gud træet til kundskab om godt og ondt stå i Edens have, sådan at folk ville være i stand til at forstå modsætningsforholdet.

Vi er efterkommere af Adam, som blev dannet af jordens støv, så vi kan først mærke, hvor godt det himmelske liv er, når vi har gennemgået den menneskelige kultivering. Da vi mærker i vores hjerter, hvor godt det vil være at leve i Himlen, hvor der ikke er nogen synd og sorg, vil vi være glade og lykkelige til evig tid i taknemmelighed overfor Gud, fordi han har givet os Himlen.

Så de, der tager imod Jesus Kristus og lever med sand tro og håb om Himlen, vil være taknemmelige og glæde sig, ligegyldigt hvilken form for liv, de lever på jorden (Andet Korintherbrev 4:17-18). Når vi erkender den kærlighed, hvormed Herren løste syndens problem, kan vi mærke den sande lykke i håb om Himlen. .

”Gud helbredte min datters eksem og mit traume”

Den 29. januar 2014 fik mit tredje barn, Minhee Park på 3 år, eksem på højre arm. Hun havde svidende sår under Måne-nytårsferien og det blev værre. Jeg lod hende modtage Dr. Jaerock Lees bøn, som var optaget på det Automatiske Svaresystem (822-830-5320), men hun led stadig.

Jeg blev mindet om Esajas' Bog 59:1-2, hvor der står: ”Herrens arm er ikke for kort til at frelse, hans ører er ikke for døve til at høre. Nej, det er jeres synder, der skiller jer fra jeres Gud, jeres overtrædelser skjuler hans ansigt, så han ikke kan høre jer.” Så jeg begyndte at lede efter den mur af synd, der skilte mig fra Gud.

Søndag d. 2. februar tog jeg hen til pastor Mikyung Lee, som er overhoved for min stormenighed, for at modtage hendes bøn med lommetørklæder (Apostlenes Gerninger 19:11-12). Hun rådede mig til at undersøge, om jeg havde nogen tidligere overtrædelser, som jeg burde angre overfor Gud. Så kom jeg i tanker om, at jeg havde fået foretaget en abort, og det gik op for mig, at jeg ikke for alvor havde angret den.

Samme aften fik jeg mulighed for at se Dr. Lee på forholdsvis kort afstand. Tårerne løb ud af mine øjne i en konstant strøm, fordi hans kærlighed overvældede mig. Han prædiker oprigtigt for kirkens medlemmer, selv om de ikke er i stand til at leve ved ordet, sådan at de kan opnå Herrens hjerte, og han beder for dem. Jeg blev så ked af, at jeg ikke havde forandret mig.

Ved dagry næste dag skete den forbløffende gerning. Mit barn vendte og drejede sig i søvne, så jeg troede, at det skyldtes hendes eksem, og kiggede på hendes arm. Men det gik op for mig, at hendes væskende sår var begyndt at lukke sig og at der var kommet skorper på sårene. Det var forbløffende. Jeg vågnede igen kl. 5 og bad. Jeg angrede af hjertet og tænkte på Seniorpastorens offerkærlighed.

Derefter deltog jeg i møder i Manmin

Diakonisse Hyunok Lee og hendes datter, som blev helbredt (34 år, menighed 1-6 i Sydkorea)

Da hun angrede, fik hendes datter det bedre, og sårene holdt op med at væske (til venstre, d. 3. februar). Efter en dyb anger over en abort blev datteren dækket af skorper, som faldt af (i midsten, d. 6. februar). Hun blev fuldkommen helbredt på 12 dage (til højre, nutidigt billede).

bønnecenter, en af underafdelingerne af Manmin Centralkirke, sådan at min datter kunne blive helbredt. Jeg indså mine mangler ved at lytte til Fru Boknim Lees budskaber og angrede dem dybt. Og jeg modtog Dr. Lees bøn for de syge over skærmen, mens jeg lagde min hånd på et billede af min datter.

Efter at have modtaget den kraftfulde bøn, som overskrider tid og rum, blev min datters eksem dækket af skorper d. 5. februar, og allerede næste dag begyndte skorperne at falde af. D. 9. februar begyndte den nye hud at komme frem, og hun blev fuldkommen ren. Halleluja!

Desuden blev jeg velsignet til at overkomme et traume, som lå dybt i mit hjerte, og skille mig af med de usande ting. Efter nytårgudstjenesten havde jeg bedt om hurtigt at indse mine synder og ondskab, og skille mig af med dem. Men når jeg så mit barn lide og græde, bebrejdede jeg Gud.

Jeg råbte rent faktisk: ”Gud, jeg bryder mig ikke om denne situation!” Og så brød mine tårer frem. Den efterfølgende dag ønskede jeg ligefrem at dø. Det overraskede mig. Jeg havde det som om, jeg var ved at blive kvalt. Så jeg talte med en bekendt om det. I den forbindelse kom jeg til at tænke på, at jeg var vokset op med en far, som var alkoholiker, og at jeg til tider havde kigget mig i spejlet og sagt: ”Hvorfor blev du født? Dø dog!”

Jeg havde troet, at mit største problem var mit voldsomme temperament. Men roden til dette temperament var min mørke side, som jeg havde haft siden min tidlige barndom. Jeg var så ked af det overfor Gud. Men i det øjeblik indså jeg, at Gud elsker mig på samme måde, som jeg elsker mine børn.

Nu er jeg kommet mig over dette traume, som har ligget dybt i mig, og jeg er blevet helbredt. Så det voldsomme temperament og vrede forsvinder let, og jeg er begyndt at forstå andre mennesker. Jeg takker og ærer Gud, som har helbredt min datter for eksem og opfyldt mit hjertes ønsker.

”Jeg blev helbredt for smerter i øjnene og ryggen”

Diakonisse Esther Wanjiru
(Manmin Helligedskirke i Nairobi, Kenya)

Jeg led af rygsmerter i to år, og det gjorde det vanskeligt for mig at gå op og ned af trapper. Det værste var, at smerterne var ledsaget af hovedpiner. Fra oktober 2013 havde jeg prikken og smerter i øjnene, og tårerne løb ofte ned ad kinderne på mig.

Den 9. februar 2014 blev kirkens medlemmer tilskyndet til at læse hele Bibelen inden udgangen af marts af Dr. Myeongho Cheong, bestyrelsesformand for den Forenede Helligedskirke ved Jesus Kristus. Det var vanskeligt for mig på grund af smerten i øjnene, men jeg adlød med tro.

Jeg bad ved Daniel Bønnemøderne hver aften, og når jeg kom hjem, læste jeg i Bibelen indtil kl. 23. Så stod jeg op kl. 4 om morgenen og læste Bibelen igen indtil kl. 8.

I mellemtiden fandt jeg mig selv i Bibelen. Jeg opdagede, at jeg havde været ligesom israelitterne, som beklagede sig overfor den gudelige Moses, selv om de havde set mange tegn og undere. Jeg angrede

dybt med mange tårer overfor Gud. Så blev jeg helbredt for smerten og den prikkende fornemmelse i mine øjne.

Indtil for 6 år siden have jeg ofte mistet meget blod, og jeg havde levet med lidelser gennem ti år på grund af en godartet svulst i livmoderen, som jeg havde haft i 12 år. Men i 2008 deltog jeg i et helbredelsesmøde med lommetørklæder, som blev afholdt af biskop Dr. Myeongho Cheong, og jeg modtog en bøn med et lommetørklæde, som Dr. Jaerock Lee havde bedt over (Apostlenes Gerninger 19:11-12). Jeg burde have levet et åndfuldt kristent liv med taknemmelighed for Guds nåde, men gjorde det ikke. Min ildhu kølede af med tiden, og min tro blev lunken. Men nu oplevede jeg igen kraften og genvandt min tro.

Jeg takker og ærer Gud, som har ført mig til at indse hans kærlighed gennem Bibelen og lader mig leve et sundt og åndfuldt kristent liv!

Trosbekendelse

1. Manmin Centralkirke tror, at Bibelen er Guds Ord, som er fuldendt og fejlfrit.
2. Manmin Centralkirke tror på Gud Trøenighedens enhed og virke: Gud den Hellige Fader, Gud den Hellige Søn, og Gud Helligånd.
3. Manmin Centralkirke tror, at vi kun bliver tilgivet vores synder ved Jesu Kristi forløsende blod.
4. Manmin Centralkirke tror på Jesu Kristi genopstandelse og himmelfart, hans genkomst, Tusindårsriget og den evige himmel.
5. Medlemmerne af Manmin Centralkirke bekender deres tro gennem "Apostlenes Trosbekendelse" hver gang de mødes, og de tror på det bogstavelige indhold af bekendelsen.

”Det er ham [Gud], der giver alle ting liv og ånde og alle ting.” (Apostlenes Gerninger 17:25)

”Og der er ikke frelse ved nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved.” (Apostlenes Gerninger 4:12)

Manmin Nyhedsbrev

Danish

Udgivet af Manmin Centralkirke

Adresse: 29, Digital-ro 26-gil, Guro-gu, Seoul, Korea, 152-848

Telefonnr.: 82-2-818-7047

Fax: 82-2-818-7048

Web: www.manmin.org/english / www.manminnews.com

Email: manminministry@manmin.org

Udgiver: Dr. Jaerock Lee

Chefredaktør: Seniordiakonisse Geumsun Vin